

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τό φύλλο του «Μπουκέτου» είναι της «Οικονομείας» τυμπανί πάντων δραχ., 4.
Η αύδαρτος υπερτιμήσης των παρά τον σπουρακτόρεών μάσαγορεύεται.

Παρακαλούμενοι θέλεις τούς άγαπητούς μας διαγνώστας, δύσκις υποτέσει είς την διπλήφιν των τοιούτων τι, νά μάς τον άνασεσουν όμεσως.

Ή ήτδ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποτελλούμενή συνεργασία καὶ μὴ συνδειμένη διαδικασίας κρίσεως ἐξ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δέ τι λαμβάνεται ἵτε δραχμήν.

Πολλοί ἀναγνωσταί μας μᾶς γράφουν διτέ έπιθυμούν νά προμηθεύσονται τούς περιοδικούς μας, ἄλλα διαστολεύντων εἰς τὴν ἔκδοσιν ἀπαγγέλων. Γιὰ νά τὸν διεισοῦλονται σχετικῶς, τοὺς πληροφορούς διότι δεζούει τὸ ἀντίτυπον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων. Ήμερολογίων κλπ., εἰς γραμματόσημα η συντητὰ γαρούτσα οὐαδήσητε τιμῆς.

Σωτήριον Ούρανιον.—Τὸ ποιμάν σας «Γιά τὸ Βοτάνη τῆς Ἀγάπης» δινούμενοι «ἀνεπιτυχείς τεχνικῶς, ἀλλὰ καὶ μακεδρίων...». Τὸ τέλος του μαστιστα, δητὸ τοῦ θεῖοι ἐπέλει καθηκοντα... νεκρόδραφον, μακαριώτατον. Ιδού τοῦ :

λέξ πῶς τώρα τὸ ανέμα τῆς βγαίνει
(νει).

«Υπνος ξενιαστος τὴν πῆμε
ἄπο κάτω ἀπὸ ποτονάρι
καὶ εἶδε δύνεο πῶς ηὗρε
τὸ ἀντιπρότο βοτάνη.

Καὶ γαρούμενης ζητοῦσε βοτάνη,
γιὰ νά πάι νά βρῃ τὸν καλό της,
μᾶ δὲν πρόφατος βίμα νά κάψη
κι' ἔνι τιδί πετέπος διμπός της.
Δὲν ἐπογκάτασε λέξη νά είπη
πέγ τε κάτω ενδής πεθαίνενη,
καὶ τὸ φίδι μ' ἀμάστητη λύπη
μινῆσα σάβει γιὰ μᾶ ροτεψημένη.
δὲν ἀντέκει ή δόλια κατέπει

Γιά τὰ ὑπόλοιπα ποιμάντα σας θά σᾶς ἀπαντήσουμε προσεκά.

Α. Κ. Κ., Μαρσέλος.—Οχι χρόποια, ευχάριστοισσού.

Δ. Κ. αρθούριος Εργ. Μαργούλη (Σπάρτη).—Τὸ Βιέλιον ἐταγχυδρομήθη, Διηγμάτων «Ελλήνων συγγραφέων» δινούμενα προσεχέστατα. Ο. Κ. Στάι, Σταί, σᾶς εὔχαριστε γιά τα καλά σας λόγια. Φωτογραφία του ἐμμονούσιου στὸ «Μπουκέτον» πρὸ 2-3 ἔτων. Καὶ αἰσθηματικὸ σωμάτιο θά δημοσιεύθῃ. Αἱ εἰκόνες τῶν ἐξωστῶν τοῦ «Μπουκέτου», ἐν διπτέσει πρὸς τὰ δάλλα περιοικικά, εἰναι εγγαγάλια ζωγράφων.

Τ. Μάντσεστερν, Ενταμάθα.—Εὐχάριστοισσεν θερμῶς. «Οχι χρόποια,

Ταχικόν Ορεινόν, Ενταμάθα.—Δυστυχῶς σύτε τοῦ «Κόρης Ξυπνημα» καλο.

κοιμήσα η τοκετάστον βαρδώνη. Ό Ζάκ μοῦ ἐπρότεινε τότε νά παντερτούμε κρυψά απ' τοὺς γονεῖς του. Κι' αὐτοί, στὸ τέλος, τι θάκανεν; Ένα καὶ μοναχοπαδί τὸν είλαν. Αργότερα θ' ἀναγνώσων τὸ γένος μας. Μά ἐγώ ίμιγι περήφανη κι' ἀντιστάθηκα ανέδοτη. Όρι....»
«Η θά μὲ δεχόταν οἱ γονεῖς του ἀμέσως γιὰ νινάτη ς' ὁ γάιος μᾶς δάνιγότανε στὸν ὄχοντα τοὺς πύργοι, ή γάιος δὲν γινότανε. Η δᾶ, η τίποτε... «Υστέρα επήγα στὸ Παράσημον ή καλλιτεγνώσης μου φύλοδεσίς. Μά τις ἐθεσίσανε κι' αὔτες γιὰ κάρι σοι! Ό Ζάκ οι κειμένους — ὑπεροχῆς τοῦ μαθαίνα — δὲν ἀντέξ στὸν κανόπι του, πέθανε
σὲ λίγο φυσικός καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐζήτησε νά τοῦ βάλουν μαζί του στὸ ανήμα τῆς φωτογραφίας μου. Ό Λέων ἐπήγε στὸν πόλεμο, ξεστέλιε ἐχεις επίτηδες στὸν κύρινον καὶ βρήκε τὸν δάματον του ἓπειρον. Κατέμένα παδιά....»
«Ἄχ, δὲν μετοίεις νά φανταστεῖς, φίλε μου, τι ὀνικανήσεις μοῦ γέρει τό μεροῦ από κομιδούδαι, τὸ Μπουκέτον.... Σαναζή έδω δῆλη μου η νειότητη, η μιμιμετετίζι νειότη μου!....»

«Ἔται ἀλλαγμένη, δηγήθηκε τὴν παλῆν της ἡ ζ. Μαγδαλήνη Πιεριών. Μά γιατὶ ἄλλο θὰ μᾶς ἔδειν τὴν φαντασία ὁ καλός Θεός, ἀν̄ ὅπη γιὰ να πλάθουμε ἔνα ωραῖο μιθιστόριο ἀπὸ μᾶς ἄλλια καὶ θιλωθερή πραγματόσητηα.... Πώς....

ZAK KONSTAN

Κοινό, πολὺ κοινό. Χωρίς ποιητική πνοή. Αἴρουχον.

Ν. Π. (Φοιτήτη Χημείας).—«Οχι

ἐπιτυχεῖ τὸ ποιήμα σας.

Ε. Παπαγάστασσα (Φαρα-

κλάτα).—Οι στίχοι σας ἀναμικτοί. Ο-

λίγοι καλοί πολλοί κακοί. Διεθάστε «Ελληνας ποιητάς.

Διον. Λεάκον. Άλλοι μουν και τρις ἄλλοι! Το ποιήμα σας σφόδρα σπαρα-

κτείνω, μα σχε...ποηημα.

Και νεάτο!

ΣΑΝ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΡΟΔΟΘΗ

«Οσα σοῦ ἔλεγα ησαν σοστὰ καὶ ἀπ' τὴν παρδίλια μου βγήκαν

καὶ πά τη ἀπόδοσες

καὶ γέμισαν γενήγαν.

Δὲν πτώμα ούτε καὶ σύ

τὸ αἰτηματικό σου μόνον

γιατὸ καὶ γά μιζούνια μου

ποτὲ δὲν σου μινώνον.

Την εὐτυχία ξητρα

καὶ τὰ χεράκια σου

καὶ νά τη βρω στη σου

νά τη βρω στη σου

τοῦ βρεθάνη ποστού σου.

«Αν ἔττασα νά μοῦ τὸ πῆς

καὶ πέξ μοῦ τί νά κάπιο

νά ζω γιὰ νά πεδίνωμα

η θέλισης νά πεδίνωμα.

Νὰ δης τὸ σόμια μου νευρὸ

νά κλάψης λιγούναται

καὶ τὰ χεράκια του τὰ διό

νά βάλουν τοῦ βρεθάνη.

ΓΥΝΑΙΚΑ !

Γενικαῖς λόγια, γράμματα στὴν ἄμπει !

Βλέψαις γινόνται, τὸν Σειρήνων πλάνων !

«Οροὶ γινόνται, ζιόνται τὸν κάπιο

ποὺ λέπτη πάντα βράδιο καὶ ζεῖ οὗς τὸ προῦ

παῖς τὴν ὄμη του ἀλλάζει μόλις οἱ θύλιοι θῦ τὸ δῆμο.

Γινούται : Εμοφόρο λούνανδι, ποὺ ο καλένεας

νά τὸ μεροῦμι λόγηση ἐπειθεμεῖ,

καὶ δὲν ζεφεῖ πάς στη σῆτα του κρίθεται ένα φείδι,

καὶ θὰ δεζηθῇ οὕτι φίλη !

Αλλιώ, δάγκωμα στα σεῖναι, κι' αὐτή ευοδιά,

μέσην πιερίδαν του φαρμάκια μά χιθή !

Όπως βλέπετε λοιπόν καὶ σεῖς, τὸ ποιήμα σας αὐτὸ είνε καὶ στιχουργικῶν

ἀκούεις σπουδαίου. Καὶ στὶς οἵμες του πολλού καὶ σασφές, Συνεπάς, μη γράφετε στίχους. Αὐτὸ είνε τὸ πιό φρόνιμο καὶ πολύτοιχο.

Σ. Φραγκετήν. — «Ἀνδρον. — Σάς παρακαλούμεν μερμῶδις καὶ μετέπειτε πατέρωντον, Αντιγράματε τοῦ έξωφυλλον ἐκστοτικού βιθίου καὶ προσθέτεσσον κατέβοντον. Αντιγράματε τοῦ έξωφυλλον καὶ τὸν στρίμονο τῶν σείδων.

Σ. Υ μαρ., Αλεξανδρεία.—Ο τίτλος τοῦ ποιημάτος σας «Δοκιμασία καὶ Λα-

τρώμα» καλὸς είνε. Ισάως. Εἰνε δύος, δυστυχῶς, κακὸ τὸ ποίημα. Νεόδολογοι καὶ πολυλογία, γαρίς καμπιά συγκίνηση. «Οσο επιεικός καὶ ἀν τὸ κρίνει καὶ είνες, δὲν σεπτάται. Λόγη η ἀρχή του βγαίνει από τὰ δρίς της ποιησεως καὶ είνει στρέγεται στὸν κούκλο του κωμούκου. Ιδού :

Μια μέρη ποὺ καθάρισμα κάτιο στὸ άνωγραγάλι.

καὶ κλάψοντας σκεψά τούργανα πόσις νά αιτοκονήσω.

αιστάνθηκα στὸν δύο μον μια πέση μεγάλη,

ποὺ μέρων νά ζωνταστο καὶ νά κυττάζω πόσι.

Βαφήθηκε πειά τὴ ζωή καὶ θέλης νά πελάνης ;

μέρωντες εἰρωνικά μά ζωτική Νεγδάδα,

«Ελα μαζί μου, καὶ μὴ ίδης ποὺ γον-

γρού τι δὲ γεινής, γιὰ μά στιγμή, τι ε-

ρωτικά μου κάδια....

Τὴν κύτταξα προσεκτάτη, βαθειά, μέ-

σα στὰ ματα, καὶ, σὰν νά πέρωσε πόστρατη μέση

(πὸ τὸ ματάλιον),

—Δὲν ζρούμαι ! της πάντα, Γίνο-

χήλια κομιάτια, εξαμ ανίσον, απιη, ποὺ θέλεις τὸ καὶ μόδιον !

Κτλ. κτλ.

Μη μᾶς παρεκηγήσετε γιὰ τὶς κρίσεις μας αὐτές. Δὲν είνε εύχαριτες, ἀλλα εἰ-

νεις άκρως ειλικρινες.

Χ. Ρ. Φουντουλάσκην. Θεσσαλονίκην.—Δυστυχώς, δηγ χρήσμα, Ειρήνη-

στομάτων. Ευχριστούδην, ἐπίσης καὶ γιατὶς φιλικές σας υπόστελείς, τὶς οἵμες θά-

έχουμε όπων μας. Κάθε της τόπου της «Οίκονεμείας» άρχιτετο στη της ίσης έκσο-

τους έποιες.

Σ. Α. μ. ι. ν. Σάμον.—Διαστιχώς, δηγ έν-

διασφέρουν τὰ δινέκτοτα τοῦ κ. Η. Τὰ δι-

κεικά πολύ καὶ δρόπος με τὸν διποτον

τὰ έχετε γράψει.

·ΜΠΟΥΚΕΤΟ·

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΔΟΡΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΑΚΑ 7 (Τηλ.έφ. 21419)

Διεύθυντης: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοκία) Χαλάνδρι.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Έσωτερικού δι. ἐν έτος Δρχ. 200 II

Έξωτον » 100 II

Αμερικής » 6

καὶ διλλογή την Αφρικήν καὶ Βελγικόν Κογκό επίσης συνδρομή σελίνια 30.

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικά ἐμβάσματα δένονται στὸν τόπον πρόσθιτην τοῦ «Μπουκέτου» ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμὴ έκδοσης φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Ἐν Αμερικῇ Mr D. Stroombos 602 w. 137 th Str (Ap.41) New York city, ἐν Αγίαντι—Σουδάν ο. w. Χριστόδολος Σαράφης, 12 Cheikhl Soliman Pacha, Alexandria, καὶ ἐν Βελγικῷ Κογκῷ ο. w. Γεώργιος.

Ἐν Εγύπτῳ B. P. 445 Eiisabethville Congo — Belge.

ὅπου δέονται νά ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιωτερόμενοι.